

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

MACIEJ SZPUNAR

23 päivänä marraskuuta 2023¹

Asia C-801/21 P

**Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto
vastaan**

Indo European Foods Ltd

Muutoksenhaku – EU-tavaramerkki – Väitemenettely – Väitteen hylkääminen –
Kumoamiskanne – Kanteen kohde – Oikeussuojan tarve – Yhdistyneen kuningaskunnan
eroaminen Euroopan unionista

I Johdanto

1. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 6.10.2021 antaman tuomion Indo European Foods v. EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Sela Grade One World's Best Rice) (T-342/20, EU:T:2021:651; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi Indo European Foods Ltd:n kanteen EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 2.4.2020 tekemästä päätöksestä (asia R 1079/2019-4) (jäljempänä riidanalainen päätös), joka koski kuviomerkin Abresham Super Basmati Sela Grade One World's Best Rice rekisteröintihakemusta.
2. Tämä asia antaa unionin tuomioistuimelle tilaisuuden selventää ongelmaa, joka liittyy oikeuden, johon EU-tavaramerkiksi rekisteröimistä koskeva väite perustui, lakkaamiseen oikeudenkäynnin aikana Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen vuoksi.
3. Kysymys on erityisesti tällaisen lakkaamisen prosessuaalisista vaikutuksista, koska valitus koskee yksinomaan unionin yleisen tuomioistuimen tarkastelua, joka koskee väitteen hylkäämisestä tehdystä päätöksestä nostetun kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamista.

¹ Alkuperäinen kieli: ranska.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Kansainvälinen oikeus

4. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamista Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä koskevan sopimuksen,² joka hyväksyttiin 17.10.2019 ja joka tuli voimaan 1.2.2020, johdanto-osan ensimmäisessä, neljännessä ja kahdeksannessa perustelukappaleessa määrätään seuraavaa:

”ottavat huomioon, että [Yhdistynyt kuningaskunta] on maassa pidetyn kansanäänestyksen tuloksen perusteella ja sen jälkeen kun Yhdistynyt kuningaskunta on suvereenin päätösvaltansa mukaisesti päättänyt jättää [unionin], ilmoittanut [29.3.2017] aikomuksestaan erota [unionista] [SEU 50] artiklan mukaisesti – –,

– –

palauttavat mieleen, että jollei tämän sopimuksen mukaisista järjestelyistä muuta johdu, unionin – – oikeuden soveltaminen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan lakkaa [SEUT] 50 artiklan – – nojalla kaikilta osiltaan tämän sopimuksen voimaantulopäivästä,

– –

katsovat, että häiritsevien katkosten välttämiseksi kaudella, jonka aikana tulevaa suhdetta koskevasta sopimuksesta (koskevista sopimuksista) neuvotellaan, on sekä unionin että Yhdistyneen kuningaskunnan edun mukaista määrätä siirtymä- tai täytäntöönpanokaudesta, jonka aikana unionin oikeutta – – sovellettaisiin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa yleisesti ottaen samoin oikeusvaikutuksien kuin jäsenvaltioissa;”

5. Kyseisen sopimuksen 1 artiklassa, jonka otsikkona on ”Tavoite”, määrätään seuraavaa:

”Tässä sopimuksessa vahvistetaan järjestelyt, joiden mukaisesti [Yhdistynyt kuningaskunta] – – eroaa [unionista] – –”

6. Sopimuksen 126 artiklassa, jonka otsikko on ”Siirtymäkausi”, määrätään seuraavaa:

”Siirtymä- tai täytäntöönpanokausi alkaa tämän sopimuksen voimaantulopäivänä ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.”

7. Saman sopimuksen 127 artiklassa, jonka otsikkona on ”Siirtymäkauden soveltamisala”, 1, 3 ja 6 kohdassa määrätään seuraavaa:

”1. Ellei tässä sopimuksessa toisin määrätä, unionin oikeutta sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa siirtymäkauden ajan.

– –

3. Edellä olevan 1 kohdan nojalla sovellettavalla unionin oikeudella on siirtymäkauden aikana Yhdistyneen kuningaskunnan osalta ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa samat oikeusvaikutukset

² EUVL 2020, L 29, s. 7; jäljempänä erosopimus.

kuin unionissa ja sen jäsenvaltioissa, ja sitä tulkitaan ja sovelletaan samojen menetelmien ja yleisten periaatteiden mukaisesti kuin unionissa.

--

6. Ellei tässä sopimuksessa toisin määrätä, 1 kohdan nojalla sovellettavassa unionin oikeudessa, myös sellaisena kuin se on pantu täytäntöön ja sitä sovelletaan jäsenvaltioissa, olevia viittauksia jäsenvaltioihin on siirtymäkauden ajan pidettävä viittauksina myös Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.”

8. Erosopimuksen 185 artiklan neljännessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Toista ja kolmatta osaa, lukuun ottamatta 19 artiklaa, 34 artiklan 1 kohtaa, 44 artiklaa ja 96 artiklan 1 kohtaa, samoin kuin kuudennen osan I osastoa ja 169–181 artiklaa on sovellettava siirtymäkauden päättymisestä alkaen.”

B Unionin lainsäädäntö

1. Asetus N:o 207/2009

9. Asetusta (EY) N:o 207/2009³ muutettiin asetuksella (EU) 2015/2424⁴ (jäljempänä asetus N:o 207/2009), joka tuli voimaan 23.3.2016.⁵

10. Asetuksen N:o 207/2009 johdanto-osan toisessa, kolmannessa, neljännessä, kuudennessa ja seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(2) Taloudellisen toiminnan sopusointuista kehitystä koko [unionissa] sekä jatkuvaa ja tasapainoista laajentumista olisi edistettävä kansallisia markkinoita vastaavat olosuhteet tarjoavien sisämarkkinoiden toteuttamisen ja moitteettoman toiminnan avulla. Näiden markkinoiden toteuttaminen ja niiden yhtenäisyyden lisääminen ei merkitse ainoastaan tavaroiden vapaan liikkumisen ja palvelujen vapaan tarjoamisen esteiden poistamista sekä kilpailun vääristymisen estämisen varmistavan järjestelmän luomista, vaan myös sellaisten oikeudellisten edellytysten luomista, joilla helpotetaan yritysten valmistus- ja tavaroiden jakelu- ja palvelujen tarjoamistoiminnan nopeaa mukautumista [unionin] mittasuhteisiin. Näistä oikeudellisista välineistä, jotka yrityksillä tätä tarkoitusta varten olisi oltava, erityisen sopivia olisivat tavaramerkit, joiden avulla on mahdollista tunnistaa tavarat ja palvelut samalla tavalla koko [unionissa], rajoista huolimatta.

(3) [Unionin] tavoitteiden toteuttamiseksi näyttää tarpeelliselta luoda [unionin] tavaramerkkijärjestelmä, jolla annetaan yrityksille oikeus hankkia yhtä ainoaa menettelyä noudattaen [EU-]tavaramerkkejä, joilla on yhdenmukainen suoja ja joiden vaikutus ulottuu koko [unionin] alueelle. Näin ilmaistua [EU-]tavaramerkin yhtenäisen luonteen periaatetta olisi sovellettava, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

³ Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁴ Asetuksen N:o 207/2009 muuttamisesta 16.12.2015 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EUVL 2015, L 341, s. 21).

⁵ Kun otetaan huomioon riidanalaisen rekisteröintihakemuksen jättämispäivä eli 14.6.2017, joka on ratkaiseva sovellettavan aineellisen oikeuden määrittämisen kannalta, tämän asian tosiseikkoihin sovelletaan asetuksen N:o 207/2009, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella 2015/2424, aineellisia säännöksiä.

(4) Kansallisten lainsäädäntöjen lähentämisellä ei pystytä poistamaan jäsenvaltioiden lainsäädännöissä merkkien haltijoille kuuluvien oikeuksien alueellisen ominaisuuden muodostamaa estettä. [EU-]tavaramerkki, jota säädellään kaikissa jäsenvaltioissa välittömästi sovellettavalla yhteisön oikeudella, on tarpeen, jotta yritykset voisivat harjoittaa taloudellista toimintaa ilman esteitä kaikkialla sisämarkkinoilla.

--

(6) Tavaramerkkejä koskeva [unionin] oikeus ei kuitenkaan korvaa tavaramerkkejä koskevaa jäsenvaltioiden oikeutta. Ei vaikuta perustellulta velvoittaa yrityksiä rekisteröimään tavaramerkkejään [EU-]tavaramerkeiksi, koska kansalliset tavaramerkit ovat tarpeen yrityksille, jotka eivät halua tavaramerkilleen [unioninlaajuista] suojaa.

(7) [EU-]tavaramerkkiin voi saada oikeuden ainoastaan rekisteröinnillä ja rekisteröinnin esteenä on erityisesti – – sen ristiriitaisuus aikaisempien oikeuksien suhteen.”

11. Asetuksen N:o 207/2009 1 artiklan, jonka otsikkona on ”Euroopan unionin tavaramerkki”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”[EU-tavaramerkki] on yhtenäinen. Sen oikeusvaikutukset ovat samanlaiset kaikkialla unionissa: sen voi rekisteröidä ainoastaan olemaan voimassa koko unionissa, sen voi luovuttaa, siitä voi luopua, sen hallintaoikeus voidaan menettää tai julistaa mitättömäksi ja sen käyttö voidaan kieltää ainoastaan koko unionissa. Tätä periaatetta sovelletaan, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.”

12. Tämän asetuksen 6 artiklassa, jonka otsikko on ”Tapa, jolla [EU-tavaramerkki] saadaan”, säädetään seuraavaa:

”[EU-tavaramerkki] saadaan rekisteröinnillä.”

13. Mainitun asetuksen 8 artiklan, jonka otsikko on ”Suhteelliset hylkäysperusteet”, 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun liike-elämässä käytetyn merkin, jonka vaikutusalue on laajempi kuin paikallinen, haltijan vastustuksesta tavaramerkille haettua rekisteröintiä ei myönnetä, jos ja siltä osin kuin tähän merkkiin sovellettavan unionin lainsäädännön tai jäsenvaltion oikeuden mukaan:

- a) oikeus merkkiin on saatu ennen päivää, jona [EU-tavaramerkin] rekisteröintihakemus on tehty tai jona [EU-tavaramerkin] rekisteröintihakemukselle on vaadittu etuoikeutta;
- b) merkin haltijalla on oikeus kieltää myöhemmän tavaramerkin käyttäminen.”

14. Saman asetuksen 9 artiklan, jonka otsikko on ”[EU-tavaramerkin] antamat oikeudet”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. [EU-tavaramerkin] haltijalla on rekisteröinnin perusteella [EU-tavaramerkkiin] yksinoikeudet.

2. Rajoittamatta ennen [EU-tavaramerkin] hakemis- tai etuoikeuspäivää hankittujen oikeuksien soveltamista kyseisen [EU-tavaramerkin] haltijalla on oikeus kieltää kaikkia kolmansia osapuolia ilman hänen suostumustaan käyttämästä elinkeinotoiminnassa tunnusta tavaroita tai palveluja varten, jos:

--

b) tunnus on sama tai samankaltainen kuin [EU-tavaramerkki], ja sitä käytetään samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten kuin ne, joita varten [EU-tavaramerkki] on rekisteröity, jos tämä aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran, mukaan lukien vaara tunnuksen ja tavaramerkin välisestä miellelyhtymästä;

--”

15. Asetuksen N:o 207/2009 9 b artiklassa, jonka otsikkona on ”Päivä, josta oikeudet tulevat voimaan kolmansiin osapuoliin nähden”, säädetään seuraavaa:

”1. [EU-tavaramerkin] tuottamat oikeudet ovat voimassa kolmansiin osapuoliin nähden vasta, kun tavaramerkin rekisteröinti on julkaistu.

2. Kohtuullista korvausta voidaan vaatia [EU-tavaramerkin] rekisteröintihakemuksen jälkeisistä toimista, jotka tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemisen jälkeen olisivat kiellettyjä.

3. Tuomioistuimissa, jossa asia on vireillä, ei saa ratkaista pääasiaa ennen rekisteröinnin julkaisemista.”

2. Asetus (EU) 2017/1001

16. Asetuksella (EU) 2017/1001⁶ muutettiin ja korvattiin asetukset (EU) N:o 207/2009 1.10.2017 alkaen.⁷ Sen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus ja se, että etuoikeusperiaatetta, jonka mukaan rekisteröity aikaisempi tavaramerkki asetetaan etusijalle suhteessa myöhemmin rekisteröityihin tavaramerkkeihin, noudatetaan kaikilta osin, on tarpeen säätää, että EU-tavaramerkin tuomien oikeuksien noudattamisen varmistaminen ei saisi vaikuttaa ennen EU-tavaramerkin hakemis- tai etuoikeuspäivää hankittujen tavaramerkkien haltijoiden oikeuksiin. --”

17. Asetuksen 46 artiklan 1 kohdassa, jonka otsikkona on ”Väite”, todetaan seuraavaa:

”1. Tavaramerkin rekisteröintiä vastaan voi tehdä väiteilmoituksen kolmen kuukauden kuluessa EU-tavaramerkkihakemuksen julkaisemisesta sillä perusteella, että tavaramerkin rekisteröinti 8 artiklan mukaisesti olisi hylättävä:

--

⁶ Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EUVL 2017, L 154, s. 1).

⁷ On huomattava, että haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan tehty väite jätettiin 13.10.2017, joten tässä asiassa sovelletaan väite- ja valitusmenettelyä koskevia asetuksen 2017/1001 menettelysääntöjä, joita katsotaan sovellettavan niiden voimaantulopäivästä lukien.

c) 8 artiklan 4 kohdan tapauksissa samassa säännöksessä tarkoitettujen aikaisempien tavaramerkkien tai merkkien haltijat sekä sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan näitä oikeuksia käyttämään valtuutetut henkilöt;

– –”

18. Asetuksen 47 artiklan, jonka otsikkona on ”Väitteen tutkiminen”, 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos väitteen tutkiminen johtaa siihen, että tavaramerkkiä ei voida rekisteröidä kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten EU-tavaramerkkiä haetaan, hakemus hylätään kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta. Päinvastaisessa tapauksessa väite hylätään.”

19. Kyseisen asetuksen 51 artiklan, jonka otsikkona on ”Rekisteröinti”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”– – Jos tehty väite on lopullisesti käsitelty peruutuksen, hylkäämisen tai muun syyn takia, tavaramerkki ja 111 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot merkitään rekisteriin. Rekisteröinti on julkaistava.”

20. Asetuksen 2017/1001 66 artiklan, jonka otsikkona on ”Päätökset, joista voidaan valittaa”, 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäljempänä 159 artiklan a–d alakohdassa – – lueteltujen viraston päätöksentekoelementtien päätöksistä voidaan valittaa. Kyseiset päätökset tulevat voimaan vasta 68 artiklassa tarkoitettuna valitusajan päätyttyä. Valituksella on lykkäävä vaikutus.”

21. Asetuksen 71 artiklan, jonka otsikkona on ”Valitusta koskeva päätös”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Valituslautakunnan päätökset tulevat voimaan vasta 72 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna määräajan päätyttyä tai, jos asia on tämän ajan kuluessa saatettu unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, tämän toimen tai unionin tuomioistuimelle unionin yleisen tuomioistuimen päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä alkaen.”

22. Kyseisen asetuksen 72 artiklan, jonka otsikkona on ”Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi”, 1, 2, 3 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Valituslautakuntien tekemät valituksia koskevat päätökset voidaan saattaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

2. Kanteen perusteena voi olla puuttuva toimivalta, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, tämän asetuksen tai niiden soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen taikka harkintavallan väärinkäyttö.

3. Unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta kumota kanteen kohteena oleva päätös tai muuttaa sitä.

– –

6. Virasto toteuttaa tarvittavat toimenpiteet unionin yleisen tuomioistuimen tuomion tai, jos siihen on haettu muutosta, unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi.”

III Asian tausta

23. Asian tausta on selostettu yksityiskohtaisesti valituksenalaisessa tuomiossa, johon viitataan tältä osin.⁸ Tämän ratkaisuehdotuksen ymmärtämisen kannalta oleelliset ja välttämättömät seikat voidaan esittää tiivistetysti seuraavasti.

24. Hamid Ahmad Chakari teki 14.6.2017 EU-tavaramerkkiä koskevan rekisteröintihakemuksen EUIPO:lle. Hakemus julkaistiin 6.9.2017 Euroopan unionin tavaramerkkilehdessä nro 169/2017.

25. Indo European Foods teki 13.10.2017 väitteen haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan. Väite perustui Yhdistyneessä kuningaskunnassa käytettyyn aikaisempaan rekisteröimättömään sanamerkkiin. Väitteen tueksi vedottiin asetuksen 2017/1001 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun perusteeseen. Indo European Foods väitti erityisesti, että sillä oli Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovellettavan lain nojalla oikeus estää haetun tavaramerkin käyttö merkioikeuden loukkauskanteen niin sanotun ”laajennetun” muodon (action for passing off) avulla.

26. Väiteosasto hylkäsi väitteen kokonaisuudessaan 5.4.2019 sillä perusteella, etteivät Indo European Foodsin esittämät todisteet riittäneet osoittamaan, että aikaisempi tavaramerkki on liike-elämässä käytetty merkki, jonka vaikutusalue oli laajempi kuin paikallinen ennen merkityksellistä ajankohtaa ja kyseessä olevalla alueella.

27. Indo European Foods haki 16.5.2019 väiteosaston päätökseen muutosta.

28. EUIPO:n neljäs valituslautakunta hylkäsi riidanalaisella päätöksellä valituksen perusteettomana sillä perusteella, että Indo European Foods ei ollut osoittanut, että se saattoi kieltää haetun tavaramerkin käytön Yhdistyneessä kuningaskunnassa merkioikeuden loukkauskanteen laajennetun muodon nojalla.

IV Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

29. Indo European Foods nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 2.6.2020 jättämällään kannekirjelmällä kanteen, jolla se vaatii riidanalaisen päätöksen kumoamista ja muuttamista.

30. Indo European Foods vetosi kanteensa tueksi yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohdan rikkomiseen.

31. EUIPO väitti vastauksessaan muun muassa, että siltä osin kuin haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan tehty väite perustui aikaisempaan tavaramerkkiin, jota ei ollut rekisteröity Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä kyseiselle tavaramerkille myönnetty suoja pysyi voimassa erosopimuksen 126 ja 127 artiklassa määrätyn siirtymäkauden (jäljempänä siirtymäkausi) ajan, siirtymäkauden päättyminen poisti kuitenkin väitemenettelyltä ja unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetulta kanteelta kohteen.

⁸ Valituksenalaisen tuomion 1–12 kohta.

Lisäksi EUIPO väitti, että koska riidanalaisen päätöksen kumoaminen ei voisi enää hyödyttää Indo European Foodsia, sillä ei ollut enää oikeussuojan tarvetta unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana.

32. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisessa tuomiossa, että kanne voitiin ottaa tutkittavaksi, ja kumosi riidanalaisen päätöksen. EUIPO:n esittämistä tutkittavaksi ottamista koskevista väitteistä unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 17–23 kohdassa ensinnäkin, ettei voida katsoa, että oikeudenkäynnin kohde katoaa, kun menettelyn aikaisen tapahtuman seurauksena aikaisempi tavaramerkki voi menettää rekisteröimättömän tavaramerkin tai muun liike-elämässä käytetyn merkin, jonka vaikutusalue on laajempi kuin paikallinen, aseman muun muassa kyseisen jäsenvaltion unionista eroamisen seurauksena, ellei unionin yleinen tuomioistuin ota huomioon syitä, jotka ovat ilmenneet riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen ja joilla ei ole vaikutusta kyseisen päätöksen oikeellisuuteen. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi 24–27 kohdassa EUIPO:n väitteet, joiden mukaan Indo European Foodsilla ei enää ollut oikeussuojan tarvetta, ja katsoi, ettei voitu väittää, että jos riidanalainen päätös kumottaisiin, valituslautakunta olisi velvollinen hylkäämään valituksen, koska aikaisempi tavaramerkki ei ole suojattu jäsenvaltion lainsäädännöllä, koska valituslautakunnan on tosiseikkojen arvioimiseksi asetettava uuden päätöksen tekohetken sijasta siihen vaiheeseen, jossa valitus oli ennen riidanalaista päätöstä.

V Asianosaisten vaatimukset ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

33. Unionin tuomioistuin antoi 7.4.2022 antamallaan määräyksellä luvan tämän valituksen tekemiseen todettuaan, että EUIPO:n valituslupahakemuksessa osoitettiin oikeudellisesti riittäväällä tavalla, että valitukseen liittyi unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja kehityksen kannalta tärkeä kysymys.

34. Unionin tuomioistuimen presidentin 16.6.2022 tekemällä päätöksellä Saksan liittotasavalta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan EUIPO:n vaatimuksia.

35. Unionin tuomioistuimen presidentin 16.12.2022 antamalla määräyksellä Walsall Conduits Ltd:n väliintulohakemus Indo European Foodsin tukemiseksi hylättiin.

36. EUIPO vaatii valituksessaan, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- toteaa, että Indo European Foodsin riidanalaisesta päätöksestä nostamasta kanteesta ei ole tarpeen lausua
- velvoittaa Indo European Foodsin korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka aiheutuvat tästä oikeudenkäynnistä ja oikeudenkäynnistä unionin yleisessä tuomioistuimessa.

37. Vastineessaan Indo European Foods vaatii, että unionin tuomioistuin:

- hylkää valituksen ja
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan tämän oikeudenkäynnin oikeudenkäyntikulut.

38. Saksan liittotasavalta tukee EUIPO:n vaatimuksia.

39. EUIPO:ta ja Indo European Foodsia kuultiin 14.9.2023 pidetyssä istunnossa.

VI Asian tarkastelu

40. EUIPO vetoaa valituksensa tueksi yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi Indo European Foodsin oikeussuojan tarpeen jatkumista koskevaa vaatimusta, ja joka koostuu kolmesta osasta. Ainoan valitusperusteiden ensimmäisessä osassa EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se sekoitti käsitteen ”laillisuusvalvonta” itsenäiseen vaatimukseen, joka koskee oikeussuojan tarpeen jatkumista. Tämän valitusperusteiden toisessa osassa EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja perusteli päätöstään riittämättömästi, koska se ei arvioinut in concreto, onko Indo European Foodsilla edelleen oikeussuojan tarve, tavaramerkkioikeuden erityispiirteet huomioon ottaen. Tämän valitusperusteiden kolmannessa osassa EUIPO väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen tekemien virheiden perusteella EUIPO:lla on velvollisuus olla ottamatta huomioon siirtymäkauden päättymisen oikeusvaikutuksia.

41. Aloitan analyysini tarkastelemalla ainoan valitusperusteiden ensimmäistä osaa ja esittelen yksityiskohtaisesti syyt, joiden vuoksi katson, että mainittu osa on hylättävä (A). Tämän jälkeen osoitan, että mielestäni Indo European Foodsilla on oikeussuojan tarve unionin yleisessä tuomioistuimessa, minkä vuoksi myös ainoan valitusperusteiden toinen ja kolmas osa on hylättävä, eivätkä ne voi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen (B ja C).

A Ainoan valitusperusteiden ensimmäinen osa: unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan kanteen kohde

42. Ainoan valitusperusteensa ensimmäisessä osassa EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 15–21 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se keskittyi sen määrittämiseksi, oliko Indo European Foodsilla edelleen oikeussuojan tarve, kysymykseen siitä, oliko siirtymäkauden päättymisen omiaan vaikuttamaan riidanalaisen päätöksen laillisuuteen silloin, kun se tehtiin. Näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin sekoitti laillisuusvalvonnan ja vaatimukseen, joka koskee oikeussuojan tarpeen jatkumista.

43. Minusta näyttää kuitenkin siltä, että nämä väitteet perustuvat valituksenalaisen tuomion ja siinä mainitun oikeuskäytännön virheelliseen tulkintaan.

44. Huomautan nimittäin, että toisin kuin EUIPO väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei valituksenalaisen tuomion 15–21 kohdassa tutkinut kysymystä Indo European Foodsin oikeussuojan tarpeen jatkumisesta tai riidanalaisen päätöksen laillisuudesta, vaan se tutki kysymyksen siitä, onko *kanteen kohde* eli valituslautakunnan 2.4.2020 tekemä päätös, jolla hylättiin Indo European Foodsin väite, lakannut olemasta.

45. Kanteen kohde ja kantajan oikeussuojan tarve ovat kaksi eri asiaa. Kumoamiskanteen kohteena on objektiivinen elementti eli toimi, jonka kumoamista vaaditaan. Oikeussuojan tarve on subjektiivinen tekijä, jonka tarkoituksena on selvittää, voiko kanne tuloksellaan tuottaa

kantajalle jotakin hyötyä.⁹

46. Nämä kaksi seikkaa tosin liittyvät usein toisiinsa, erityisesti siltä osin kuin oikeussuojan tarpeen olemassaoloa arvioidaan ”ottamalla huomioon kanteen kohde”¹⁰ ja koska se, että kanteen kohdetta ei enää ole, merkitsee väistämättä myös sitä, ettei oikeussuojan tarvetta enää ole. Oikeussuojan tarve voi kuitenkin myös loppua, vaikka kanteen kohde olisi edelleen olemassa.¹¹

47. Kumoamiskanteen kohteen säilyminen edellyttää, että päätös, jota se koskee, on edelleen voimassa. Näin ollen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että kanteen kohde lakkaa olemasta, voi johtua muun muassa siitä, että toimenpide peruutetaan tai korvataan oikeudenkäynnin aikana.¹² Vastaavasti väitteeseen liittyvää EUIPO:n päätöstä koskevan kanteen katsotaan menettäneen kohteensa, jos väite on peruutettu osapuolten välisen sopimuksen perusteella,¹³ jos väitteen perustana ollut tavaramerkki on julistettu mitättömäksi¹⁴ tai jos rekisteröintihakemus, jota osapuoli oli vastustanut, on peruutettu.¹⁵

48. Totean, että jokaisessa näistä tilanteista unionin tuomioistuin katsoi, että kumoamiskanteen kohde oli lakannut olemasta, kun oikeudenkäynnin aikana oli ollut tapahtuma, jolla oli ex tunc -vaikutuksia, joten kyseisen päätöksen ei katsottu koskaan olleen olemassa.

49. Vastatakseen EUIPO:n väitteeseen, jonka mukaan unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olevan kanteen kohde oli lakannut olemasta, unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä oli näin ollen tutkia, oliko sen aikaisemman oikeuden, johon riidanalaisen päätöksen kohteena ollut väite perustui, lakkaaminen siirtymäkauden päättymisen jälkeen ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana omiaan vaikuttamaan väitteen hylkäämistä koskevaan riita-asiaan siten, että oli katsottava, ettei kyseistä riita-asiaa ollut koskaan ollut olemassa.

50. Toisin kuin EUIPO väittää, unionin yleinen tuomioistuin ei siis pyrkinyt selvittämään, oliko Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamista seuraavan siirtymäkauden päättymisellä voinut olla vaikutusta riidanalaisen päätöksen *laillisuuteen*, vaan se tutki ainoastaan sitä, oliko tällaisella seikalla vaikutusta kanteen kohteen säilymiseen.

51. Tältä osin valituksenalaisen tuomion 20 ja 21 kohdasta ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että vaikka oikeuskäytännöstä ilmenee, että väitteen perusteena olevan aikaisemman oikeuden lakkaaminen Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen seurauksena voi vaikuttaa väitehakemuksen lopputulokseen, kun se tapahtuu EUIPO:ssa käydyn menettelyn aikana, unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne ei voi menettää kohdettaan pelkästään sillä perusteella, että tavaramerkistä, johon väite perustuu, on tullut pätemätön unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana.

⁹ Tuomio 4.6.2015, *Andechser Molkerei Scheitz v. komissio* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, 25 kohta); tuomio 17.9.2015, *Mory ym. v. komissio* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55 kohta) ja tuomio 20.12.2017, *Binca Seafoods v. komissio* (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, 44 kohta).

¹⁰ Tuomio 28.5.2013, *Abdulrahim v. neuvosto ja komissio* (C-239/12 P, EU:C:2013:331, 61 kohta) ja tuomio 17.9.2015, *Mory ym. v. komissio* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 57 kohta).

¹¹ Ks. esim. tuomio 18.3.2010, *Centre de Coordination Carrefour v. komissio* (T-94/08, EU:T:2010:98).

¹² Tuomio 1.6.1961, *Meroni ym. v. korkea viranomainen* (5/60, 7/60 ja 8/60, EU:C:1961:10, s. 213).

¹³ Määräys 17.4.2018, *Westbrae Natural v. EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)* (T-65/17, EU:T:2018:204, 20–22 kohta).

¹⁴ Määräys 14.2.2017, *Helbrecht v. EUIPO – Lenci Calzature (SportEyes)* (T-333/14, EU:T:2017:108, 21–24 kohta).

¹⁵ Määräys 14.2.2023, *Laboratorios Ern v. EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM)* (T-428/22, EU:T:2023:80).

52. EUIPO:n mukaan on selvää, että jos väitteen perusteena olevan aikaisemman oikeuden lakkaaminen tapahtuu EUIPO:ssa käydyssä menettelyssä ennen riidanalaista päätöstä, kanteen kohteen on katsottava puuttuvan riidanalaisen päätöksen raukeamisen vuoksi, kun taas siitä, että aikaisempi oikeus on lakannut vasta riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen, ei voida automaattisesti päätellä, että kanne säilyttää kohteensa. EUIPO väittää erityisesti, että se, että aikaisempi oikeus on voinut muodostaa aiemmin väitteen perustan, ei osoita, että kantajalla olisi syntynyt, edelleen olemassa oleva ja tosiasiallinen oikeussuojan tarve.

53. Kuten olen todennut tämän ratkaisuehdotuksen 42 ja 43 kohdassa, valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee kuitenkin selvästi, että unionin yleinen tuomioistuin ei lausunut näillä perusteilla oikeussuojan tarpeen olemassaolosta vaan ainoastaan siitä, onko oikeudenkäynnin kohde edelleen olemassa, joten EUIPO:n esittämä väite on mielestäni tehoton.

54. Unionin yleisen tuomioistuimen analyysiin ei mielestäni myöskään liity mitään oikeudellista virhettä. Unionin yleinen tuomioistuin tekee perustellusti eron EUIPO:ssa esitetyn väitteen kohteen ja unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen kohteen välillä. EUIPO:ssa vireillä olevan menettelyn kohteena on väite, joka perustuu Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuteen. Tämä väite voi siis teoriassa menettää kohteensa, jos aikaisempi oikeus, johon se perustui, lakkaa menettelyn aikana. Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne koskee sitä vastoin päätöstä, joka tehtiin EUIPO:ssa käydyssä menettelyn päätteeksi, jolloin hakemuksen perustana ollut oikeus oli vielä voimassa.

55. Tältä osin, kuten unionin yleinen tuomioistuin perustellusti toteaa, ei voida ottaa huomioon syitä, jotka ilmenevät riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen, jos näillä syillä ei ole vaikutuksia väitemenettelyyn, jonka seuraus tämä oikeusaste on.¹⁶

56. Aikaisemman oikeuden lakkaaminen Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen seurauksena, kun se tapahtuu päätöksen tekemisen jälkeen, ei kuitenkaan voi vaikuttaa EUIPO:ssa käytävään menettelyyn, koska sen ei voida katsoa poistavan aikaisempaa oikeutta siten, että sen ei katsottaisi koskaan olleen olemassa. Kuten Indo European Foods huomauttaa, mikään erosopimuksessa ei anna aihetta päätellä, että Yhdistyneen kuningaskunnan ero unionista johtaa aikaisempien oikeuksien menettämiseen ex tunc. Kyseisestä sopimuksesta käy päinvastoin selvästi ilmi, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa sovelletaan edelleen unionin oikeutta siirtymäkauden loppuun saakka. Kyseisen jäsenvaltion unionista eroamisen ei siis ole katsottava merkitsevän sitä, ettei se ole koskaan ollut unionin jäsen ja että näin ollen kansalliseen lainsäädäntöön perustuvilla immateriaalioikeuksilla ei ole koskaan ollut merkitystä unionin oikeusjärjestyksessä, vaan ainoastaan sitä, että näillä oikeuksilla ei ole enää siirtymäkauden päättymisestä alkaen asetuksessa 2017/1001 säädettyjä vaikutuksia.

57. Näin ollen katson, että unionin yleinen tuomioistuin oli oikeassa katsoessaan, että sen käsiteltäväksi saatettu kanne säilytti kohteensa. Tästä seuraa, että ainoan valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.

B Ainoan valitusperusteen toinen osa: oikeussuojan tarpeen jatkuminen

58. Ainoan valitusperusteen toisessa osassa EUIPO väittää ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei tutkinut konkreettisesti Indo European Foodsin oikeussuojan tarvetta ja kun se ainoastaan hylkäsi EUIPO:n väitteet, joissa se kiisti kyseisen

¹⁶ Tuomio 8.10.2014, Fuchs v. SMHV – Les Complices (ympyrässä oleva tähti) (T-342/12, EU:T:2014:858, 24 kohta).

tarpeen olemassaolon. Näin menetellessään unionin yleinen tuomioistuin myös perusteli päätöksensä riittämättömästi. Toiseksi EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se keskittyi arvioinnissaan siihen, voiko aikaisempi oikeus muodostaa väitteen perustan, ja jätti siten huomiotta väitemenettelyn ja unionin tavaramerkkioikeuden erityispiirteet.

59. EUIPO:n ensimmäisestä väitteestä totean, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kantajan on esitettävä näyttö oikeussuojan tarpeestaan, joka on olennainen ja ensisijainen edellytys kaikille kanteille.¹⁷

60. Minusta näyttää kuitenkin siltä, että valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee selvästi, vaikkakin epäsuorasti, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että Indo European Foodsilla oli oikeussuojan tarve kanteen nostamisajankohtana eikä sitä ollut kiistetty, koska riidanalainen päätös oli sille vastainen. EUIPO väitti unionin yleisessä tuomioistuimessa, että tämä oikeussuojan tarve todennäköisesti lakkaa siirtymäkauden päättymisen vuoksi, ja esitti tältä osin kaksi perustelua, jotka unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi näin ollen valituksenalaisen tuomion 28 kohdassa, että Indo European Foodsin osoittama oikeussuojan tarve säilyi. Näissä olosuhteissa en näe EUIPO:n väittämää todistustaakan kääntymistä.

61. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi ainoastaan, että EUIPO:n esittämät perustelut eivät olleet omiaan kyseenalaistamaan Indo European Foodsin oikeussuojan tarpeen olemassaoloa, joten sen ei voida katsoa tehneen oikeudellista virhettä tai perustelleen päätöstään puutteellisesti.

62. Joka tapauksessa katson, että vaikka oikeudellinen virhe, jonka unionin yleinen tuomioistuin teki arvioidessaan Indo European Foodsin oikeussuojan tarvetta kääntämällä todistustaakan, olisikin osoitettu, se ei ole sellainen, että se johtaisi valituksenalaisen tuomion kumoamiseen. Oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka unionin yleisen tuomioistuimen esittämät perustelut olisivat unionin oikeuden vastaisia, tällainen oikeudenvastaisuus ei voi johtaa tuomion kumoamiseen, vaan perustelut on korvattava uusilla perusteluilla, jos tuomiolauselman tueksi on sellaisia muita perusteluita, että siitä ilmenevä lopputulos on perusteltu.¹⁸ Tästä on – syistä, jotka esitän seuraavaksi – kyse käsiteltävässä asiassa.

63. Oikeussuojan tarve on olennainen ja ensisijainen edellytys sille, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa SEUT 263 artiklan nojalla kumoamiskanteen, ja tämän edellytyksen on täytyttävä samalla tavalla silloin, kun unionin yleinen tuomioistuin voi paitsi kumota riidanalaisen päätöksen myös muuttaa sitä asetuksen 2017/1001 72 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Oikeussuojan tarpeen olemassaolo edellyttää, että riidanalaisen toimen kumoamisella voi itsessään olla oikeudellisia seurauksia ja että se voi tuottaa etua kyseiselle henkilölle.¹⁹

¹⁷ Tuomio 4.6.2015, *Andechser Molkerei Scheitz v. komissio* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, 27 kohta); tuomio 20.12.2017, *Binca Seafoods v. komissio* (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, 45 kohta) ja tuomio 7.11.2018, *BPC Lux 2 ym. v. komissio* (C-544/17 P, EU:C:2018:880, 33 kohta).

¹⁸ Tuomio 6.11.2018, *Scuola Elementare Maria Montessori v. komissio, komissio v. Scuola Elementare Maria Montessori ja komissio v. Ferracci* (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 48 kohta).

¹⁹ Tuomio 4.6.2015, *Andechser Molkerei Scheitz v. komissio* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, 25 kohta) ja tuomio 13.7.2023, *D & A Pharma v. EMA* (C-136/22 P, EU:C:2023:572, 43 ja 44 kohta).

64. Lisäksi, kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisessa tuomiossa, oikeussuojan tarpeen on oltava olemassa kannetta nostettaessa, ja sen on oltava olemassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka.²⁰

65. Käsiteltävänä olevassa asiassa on selvää, että Indo European Foodsilla oli kanteen nostamisajankohtana intressi vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista. Tällä päätöksellä EUIPO:n valituslautakunta hylkäsi kantajan asetuksen 2017/1001 46 artiklan nojalla tekemän väitteen. Tuloksensa vuoksi kyseisen päätöksen kumoaminen oli näin ollen omiaan hyödyttämään sitä, koska se sai EUIPO:n valituslautakunnan suorittamaan väitteen uuden, mahdollisesti Indo European Foodsin kannalta edullisen tutkinnan.

66. Tämän jälkeen on vielä selvitettävä, muuttaako Yhdistyneen kuningaskunnan ero unionista todennäköisesti tätä päätelmää.

67. Tätä varten on EUIPO:n mukaan tutkittava – mitä unionin yleinen tuomioistuin ei sen mukaan ole tehnyt – onko riidanalaisen EU-tavaramerkkihakemuksen rekisteröinti siirtymäkauden päättymisestä huolimatta edelleen omiaan vaikuttamaan Indo European Foodsin oikeudellisiin etuihin. Väitemenettelyn erityisluonteen, tavaramerkille asetetun keskeisen tehtävän, alueperiaatteen ja tavaramerkin yhtenäisen luonteen vuoksi riidanalaisen EU-tavaramerkin ja Indo European Foodsin vetoaman oikeuden välillä ei kuitenkaan voi syntyä alueellista tai ajallista ristiriitaa, jos riidanalainen EU-tavaramerkki on rekisteröity. Tästä seuraa, että vastaus tähän kysymykseen on väistämättä kieltävä ja merkitsee Indo European Foodsin oikeussuojan tarpeen lakkaamista.

68. Katson kuitenkin, että vastauksella tähän kysymykseen ei ole merkitystä sen arvioimiseksi, onko unionin yleisessä tuomioistuimessa edelleen oikeussuojan tarve vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista.

69. Ensinnäkin totean, että oikeussuojan tarpeen olemassaolo silloin, kun kanne nostettiin unionin yleisessä tuomioistuimessa, ei riippunut siitä, oliko tavaramerkin rekisteröinti omiaan vaikuttamaan haitallisesti Indo European Foodsin oikeudellisiin etuihin. En siis ymmärrä, miksi oikeussuojan tarpeen säilymisen osalta olisi näin.

70. Toiseksi katson, että EUIPO:n esittämällä kysymyksellä pyritään ensisijaisesti selvittämään, onko Indo European Foodsilla intressi vastustaa EU-tavaramerkin rekisteröintiä EUIPO:ssa. Tarkemmin sanottuna tähän kysymykseen annettava vastaus kuuluu EUIPO:n arvioon väitteestä. Kielteinen vastaus merkitsee välttämättä sitä, että EUIPO hylkää väitteen, mutta se ei voi tarkoittaa, että Indo European Foodsilla ei olisi ollut intressiä riitauttaa tätä päätöstä unionin yleisessä tuomioistuimessa ja saada se kumotuksi.

71. Toisin sanoen EUIPO:n on ennen kaikkea tutkittava kysymys siitä, voiko riidanalaisen EU-tavaramerkin rekisteröinti vaikuttaa haitallisesti Indo European Foodsin oikeudellisiin etuihin, ja näin ollen se on nähdäkseni kumoamiskanteen yhteydessä mahdollisesti kanteen asiasisältöä koskeva kysymys, jonka laillisuus on tutkittava. Tämä kysymys ei kuitenkaan voi ratkaista kanteen tutkittavaksi ottamista.

²⁰ Valituksenalaisen tuomion 25 kohta. Ks. myös tuomio 4.6.2015, *Andechser Molkerei Scheitz v. komissio* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, 25 kohta); tuomio 17.9.2015, *Mory ym. V. komissio* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55 kohta) ja tuomio 20.12.2017, *Binca Seafoods v. komissio* (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, 44 kohta).

72. Tältä osin totean, että EUIPO itse myönsi suullisessa käsittelyssä, että siirtymäkauden päättymisen jälkeen EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta vastaan tehtyjä väitteitä, jotka perustuvat Yhdistyneen kuningaskunnan aikaisempaan oikeuteen, ei oteta tutkittavaksi EUIPO:ssa mutta että unionin yleisen tuomioistuimen olisi otettava tutkittavaksi tätä päätöstä koskeva kumoamiskanne, vaikka se olisi selvästi perusteeton. Näissä olosuhteissa ei ole perusteltua katsoa, että nyt esillä olevan kaltaista kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, kun aikaisempi oikeus, johon EUIPO:ssa tehty hakemus perustuu, ei ollut alun perin mitätön, vaan se on lakannut oikeudenkäynnin aikana.

73. Lopuksi totean, että mielestäni se, että oikeussuojan tarpeen jatkuminen riippuisi siitä, onko tavaramerkin rekisteröinti voinut vaikuttaa Indo European Foodsin oikeudellisiin etuihin siitä huolimatta, että Yhdistynyt kuningaskunta on eronnut unionista, merkitsisi sitä, että kierrettäisiin unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei voi kumota tai muuttaa valituslautakunnan päätöstä perusteilla, jotka ovat ilmenneet kyseisen päätöksen tekemisen jälkeen.²¹

74. Kuten EUIPO väitti suullisessa käsittelyssä, unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen tutkimatta jättäminen olisi johtanut riidanalaisen EU-tavaramerkin rekisteröintiin ilman, että EUIPO:n olisi tarvinnut tehdä uutta päätöstä.

75. Päätelen tästä, että näissä olosuhteissa riidanalaisen EU-tavaramerkin rekisteröinti ei enää perustu niihin syihin, joihin riidanalainen päätös alun perin perustui, vaan siihen, että kyseinen rekisteröinti ei ole omiaan vahingoittamaan Indo European Foodsin etuja Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen vuoksi.

76. Koska tämä seikka on kuitenkin tapahtunut riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen, sillä ei voida jälkikäteen perustella sen tekemistä.

77. Näissä olosuhteissa katson, että ainoan valitusperusteen toinen osa on hylättävä perusteettomana.

78. Lisäksi ylimääräisenä perusteluna minun on tehtävä selväksi, että jos Indo European Foodsin oikeussuojan tarpeen jatkumisen selvittämiseksi olisi tarpeen selvittää (mikä ei ole tilanne), onko riidanalaisen EU-tavaramerkin rekisteröinti omiaan vaikuttamaan haitallisesti sen oikeudellisiin etuihin, myös tähän kysymykseen olisi – toisin kuin EUIPO väittää – vastattava myöntävästi.

79. Asetuksen N:o 2017/1001 11 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kohtuullista korvausta voidaan vaatia EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen jälkeisistä toimista, jotka tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemisen jälkeen olisivat kiellettyjä. Indo European Foodsin mukaan tämä säännös voi antaa riidanalaisen tavaramerkin haltijalle mahdollisuuden nostaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa loukkauksanteen toimista, jotka on tehty riidanalaisen tavaramerkkihakemuksen julkaisemisen ja siirtymäkauden päättymisen välisenä aikana.

80. Riidanalaisen EU-tavaramerkin haltijan oikeus vaatia kohtuullista korvausta tällaisessa tilanteessa on tosin hypoteettinen. Mielestäni tämän oikeuden olemassaolo riittää kuitenkin perustelemaan Indo European Foodsin oikeussuojan tarpeen, koska se merkitsee sitä, että Indo European Foods voi olla velvollinen maksamaan kohtuullisen korvauksen.

²¹ Tuomio 11.5.2006, Sunrider v. SMHV (C-416/04 P, EU:C:2006:310, 55 kohta) ja määräys 30.6.2010, Royal Appliance International v. SMHV (C-448/09 P, EU:C:2010:384, 43 ja 44 kohta).

81. Mikään EUIPO:n tältä osin esittämistä väitteistä ei voi kyseenalaistaa tätä päätelmää. Väite, jonka mukaan kohtuullista korvausta koskeva vaatimus voidaan esittää vain sellaisia osapuolia vastaan, jotka eivät ole aikaisempien oikeuksien haltijoita, mikä sulkee pois Indo European Foodsin, vaikuttaa minusta hieman ristiriitaiselta. Tämä merkitsisi sitä, että EUIPO voi väitemenettelyssä päättää, että Indo European Foods ei ole aikaisempien oikeuksien haltija, jotta se voisi hylätä EU-tavaramerkin rekisteröintihakemusta vastaan tehdyn väitteen, mutta myöntää samalla, että kohtuullisen vahingonkorvauksen myöntämistä koskevassa kansallisessa menettelyssä tämä yhtiö voi vedota aikaisempiin oikeuksiinsa.

82. Toisaalta väite, jonka mukaan kohtuullista korvausta voidaan vaatia vain toimista, jotka ovat kiellettyjä ”rekisteröinnin julkaisemisen perusteella”, ja jonka mukaan tämä sulkee pois Yhdistyneessä kuningaskunnassa tapahtuneet seikat, koska kyseinen maa ei rekisteröintihetkellä enää ollut unionin jäsenvaltio, on mielestäni asetuksen 2017/1001 11 artiklan 2 kohdan tavoitteen vastainen.

83. Tämän säännöksen tarkoituksena on kompensoida sitä, että EU-tavaramerkkiin ei ole voitu vedota kolmansiin nähden ennen rekisteröintihakemuksen julkaisemista, jotta voidaan kuitenkin tarjota tietynlainen suoja kyseisen rekisteröintihakemuksen jättämispäivästä alkaen. Toisin sanoen ennen EU-tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemista kyseinen tavaramerkki nauttii oikeudellista suojaa, joka tarkoittaa sitä – kuten julkisasiamies Wathelet on korostanut – että lainsäätävä katsoo, että EU-tavaramerkki on rekisteröintivaiheessa, jossa sitä on jo suojattava.²² Unionin tuomioistuin on näin ollen katsonut, että tietynlaajuisen suojan myöntämiseksi tavaramerkin rekisteröinnin hakijalle ajanjaksolla, joka sijoittuu hakemuksen julkaisemispäivän eli päivän, jona hakemuksen katsotaan tulleen kolmansien tietoon, ja tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemispäivän väliin, asetuksen N:o 2017/1001 11 artiklan 2 kohdassa säädetään oikeudesta kohtuulliseen korvaukseen.²³

84. EUIPO:n ehdottama tulkinta tästä säännöksestä tekisi mahdottomaksi saada kohtuullista korvausta toimista, jotka on toteutettu ennen EU-tavaramerkin rekisteröinnin julkaisemista jäsenvaltion alueella, koska kyseinen valtio on myöhemmin eronnut unionista ennen rekisteröintiä, ja estäisi näin ollen EU-tavaramerkin suojan ainakin hakemuksen jättämisen ja kyseisen jäsenvaltion eroamisen väliseltä ajalta ajankohtana, jolloin unionin oikeutta vielä sovelletaan, mikä on vastoin kyseisen säännöksen tarkoitusta.

85. Näin ollen katson, että Indo European Foodsilla oli edelleen oikeussuojan tarve unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana.

C Ainoan valitusperusteen kolmas osa: vaikutukset EUIPO:ssa käytävään menettelyyn

86. Ainoan valitusperusteen kolmannessa osassa EUIPO väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se velvoitti valituslautakunnan riidanalaisen tuomion 27 kohdassa jättämään ottamatta huomioon siirtymäkauden päättymisen oikeudelliset vaikutukset käsiteltävänä olevaan asiaan, koska EUIPO:n olisi riidanalaisen päätöksen mahdollisen kumoamisen jälkeen suorittamassaan uudelleenarvioinnissa jätettävä tutkimatta, onko Indo European Foodsilla edelleen oikeussuojan tarve väiteosaston valituksenalaisen päätöksen kumoamiseksi, ja sen olisi näin ollen tutkittava väitehakemus oikeuksien välisen sellaisen ristiriidan perusteella, jota ei voi koskaan syntyä.

²² Julkisasiamies Watheletin ratkaisuehdotus Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:293, 44 kohta).

²³ Tuomio 22.6.2016, Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, 38 kohta).

87. Tällainen väite ei kuitenkaan mielestäni ole tehokas eikä se voi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen.

88. Kuten ainoan valitusperusteen toista osaa koskevassa analyysissäni totesin, riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen tutkittavaksi ottaminen unionin yleisessä tuomioistuimessa ei riipu siitä, onko Indo European Foodsilla edelleen intressi riidanalaisen tavaramerkin rekisteröinnin epäämiseen.

89. Tämä kysymys on merkityksellinen vain EUIPO:ssa käytävän menettelyn kannalta, mutta se ei millään tavoin vaikuta Indo European Foodsin oikeuteen vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista. Unionin yleinen tuomioistuin ei voinut ennakoida sitä, millaisen ratkaisun EUIPO antaa väitteen uudelleenkäsittelyssä, voidakseen ratkaista kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen, tai muuten, kuten olen todennut, se olisi perustellut riidanalaisen päätöksen tekemistä päätöksen jälkeen ilmenneillä perusteilla unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaisesti.²⁴

90. Vaikka Yhdistyneen kuningaskunnan ero unionista voisi johtaa siihen, että EUIPO:n valituslautakunta hylkää väitteen,²⁵ tämän päätelmän tekeminen on siis EUIPO:n valituslautakunnan tehtävänä, eikä unionin yleisen tuomioistuin voi ratkaista väitettä kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten tutkimisen yhteydessä.²⁶

91. Näin ollen ainoan valitusperusteen kolmas osa on hylättävä perusteettomana.

VII Ratkaisuehdotus

92. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen.

²⁴ Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 70 ja 71 kohta.

²⁵ Unionin tuomioistuin ei ole vielä ratkaissut tätä kysymystä, ja sitä käsitellään unionin tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa C-337/22 P, EUIPO v. Nowhere.

²⁶ Tällaisesta päätöksestä voidaan nostaa kumoamiskanne ilman, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä voidaan kyseenalaistaa, kuten EUIPO myönsi istunnossa.